

Kritik af svar på spørgsmål nr. 88 til Folketingets skatteudvalg

Skatteministeriet har i svar til Folketingets Skatteudvalg vurderet virkningerne af Velfærdskommissionens skatteforslag, jf. bilag 1. Spørgeren har forholdsvist præcist angivet hvilke forslag, der skal regnes på, ligesom det er angivet, at der ses bort fra dynamiske effekter (som dog eventuelt kan specificeres særskilt). Det sidste undlades dog i svaret.

Velfærdskommissionen skal gøre opmærksom på at det ikke Velfærdskommissionens udspil, der regnes på:

- I Velfærdskommissionens skatteudspil er der lagt stor vægt på timingen af skatteændringerne, således at lempelserne kommer før stigningerne. Skatteministeriets beregning ser bort fra indfasning og antager, at den fulde effekt indtræder samme år. I Velfærdskommissionens skatteforslag indtræder den fulde lempelse **15 år** før den fulde stramning.
- Stigningen i den effektive ejendomsværdiskat er større end den, der ligger til grund for Velfærdskommissionens beregninger. Teknisk sker dette ved, at det forudsættes, at skattestoppet bliver fastholdt til 2029 – Velfærdskommissionens beregninger forudsætter derimod, at skattestoppet fastholdes på 2010-niveau.
- Skatteministeriets beregning forudsætter, at ophævelsen af særreglerne for personer, der har ejet deres bolig før 1998, har permanent budgetvirkning.
- Effekten af forslaget om udvidelsen af indefrysningens ordninger for ejendomsværdiskatten udelades.
- Effekten af tiltagene i forhold til de øvrige boligformer (lejeboliger, andelsboliger og almene boliger) er ikke medregnet.
- Beregningen inkluderer ikke såkaldte dynamiske effekter. Der er to "dynamiske" reaktioner: Et prisfald på ejerboliger og en beskæftigelseseffekt. At vurdere ændringer i ejendomsværdiskatten uden at betragte prisændringer på boliger vurderes som ikke fagligt retvisende. Herunder skal særligt peges på, at prisændringen fører til en afledt reduktion af grundskyldsskattebetalingerne. Dette er ikke inkluderet i beregningerne.
- Endelig tages ikke hensyn til, at effekten af skattestoppet varierer geografisk.

De syv indvendinger forklares nærmere nedenfor. Der henvises til bilag 12.1 i "Fremtidens velfærd - vores valg" for en retvisende beregning af fordelingsvirkningerne af Velfærdskommissionens forslag.

Det er ikke Velfærdskommissionens udpil , der regnes på

Folketingets Skatteudvalg har bedt Skatteministeriet foretage en beregning af Velfærdskommissionens (herefter VFK's) skatteudspil. I beregningen er alle lempelser og stramninger i VFK's skatteoplæg introduceret i 2006.

Således stiger ejendomsværdiskatten på laveste progressionstrin til 1,5 pct. fra og med 2006, ligesom alle personskattelettelserne introduceres med det samme.

Disse antagelser er ikke i overensstemmelse med VFK's forslag. Beregningerne tager ikke hensyn til, at stramningerne i VFK's skatteudspil introduceres over 20 år, dvs. fra 2010 til 2029, mens lempelserne gives forholdsvist hurtigt, dvs. fra 2010 til 2015.

Det leder for det første til, at den umiddelbare effekt af stramningerne i ejendomsværdiskatten overvurderes. Det skyldes, at der dermed ikke tages hensyn til, at den nominelle værdi af personskattelettelserne – som følge af reallønsudviklingen – stiger hurtigere end værdien af stramningerne af ejendomsværdiskatten, der på sigt alene følger den almindelige prisudvikling. Dette forhold leder i sig selv til, at værdien af stramningerne på sigt overvurderes med ca. 36 pct. i forhold til værdien af lettelserne. Alene hensynet til dette vender konklusionen "på hovedet": Dermed får den gennemsnitlige ejerboligfamilie en større skattelettelse end den såkaldt gennemsnitlige lejerfamilie.¹

For det andet betyder det, at de viste fordelingsberegninger indenfor grupperne ikke bliver retvisende. Fremtidige boligejere – som har købt boligen mellem annonceringen i 2008 og tidspunktet for den fulde effekt i 2030 – vil være bedre stillet end beregningerne viser, fordi boligpriserne er lavere. Det er en af målsætningerne med VFK's forslag at give fremtidige generationer bedre mulighed for at komme ind på boligmarkedet.

Hertil kommer, at Skatteministeriets beregninger forudsætter, at ejendomsværdiskatten stiger med mellem 1,2 og 1,1 pct. point. I VFK's beregninger forudsættes stigningen på sigt at udgøre ca. 0,85 pct. point. Dermed er den stramning af ejendomsværdiskatten, som Skatteministeriet forudsætter mellem 30 og 40 pct. større, end den stramning, som VFK har lagt til grund. Forholdet skyldes dels, at Skatteministeriet i deres beregninger fastholder skattestoppet til 2029, og dels, at Skatteministeriet (fejlagtigt) forudsætter, at ophævelsen af 98-særreglerne har en permanent budgetvirkning på sigt.² Det sidste forhold gør Skatteministeriet eksplicit opmærksom på det problematiske ved, jf. bilag 1.

Endvidere har Skatteministeriet ikke taget hensyn til de tiltag, som Velfærdskommissionen retter mod de øvrige boligformer. Velfærdskommissionen strammer ikke alene i forhold til ejerboligindehaverne, men reducerer også subsidiet til andelsboligen, lejerboligen og den almene bolig. I den forbindelse skal særligt fremhæves, at Skatteministeriets beregninger ikke udskiller andelshaverne, der med Velfærdskommissio-

¹ Reduceres stigningen i ejendomsværdiskatten med 36 pct., opnår de 1,6 mio. ejerboligfamilier ikke en nettolempelse på 4 mia., men i stedet end lempelse på sammenlagt 12 mia. i Skatteministeriets beregning, hvilket er mere end den skattelettelse på knap 9 mia. kr., som de 1.7 mio. øvrige familier skal dele.

² Nedslaget i ejendomsværdiskatten som følge af ophævelsen af 98-særreglerne, har ingen betydning på sigt, idet nedslaget bortfalder ved salg.

nens forslag også pålægges en ejendomsværdiskatten. De er i stedet indeholdt i kategorien lejere.

I anledning af beregningen citerer dagbladet Børsen (13. januar 2006) skatteminister Kristian Jensen for at konkludere, at omlægningen fra "mursten" til "arbejde" bevirker, at "boligejere med små indkomster betaler for skattelettelse til den mere velhavende del af befolkningen". Konklusionen grunder til dels i, at VFK's forslag om indefrysningensordninger for ejendomsværdiskatten for personer, der står permanent uden for arbejdsmarkedet, ikke medregnes.³ En stor del af de familier, der med VFK's forslag oplever en stramning af ejendomsværdiskatten, men som kun opnår en begrænset personskattelettelse, er pensionister. Med indefrysningensordningerne imødegås dette problem til dels, idet det dermed sikres, at pensionisternes rådighedsbeløb ikke påvirkes. Endvidere forudsætter Skatteministeriets beregning, at de nuværende pensionister ikke ændrer deres boligforbrug i løbet af de næste 20-30 år. Det vil kun gælde for en meget beskedent andel af de nuværende pensionister.

Dynamiske effekter og geografisk variation

Det skal pointeres, at Skatteministeriets beregning slet ikke inkluderer effekten af såkaldt dynamiske effekter: Der ses således helt bort fra, at en stramning af ejendomsværdiskatten vil lede til et prisfald på ejerboliger og dermed ikke bare til en reduktion af stigningen i ejendomsværdiskattebetalingen, men også til et fald i grundskyldsskattebetalingerne. Ved et maksimalt initialt prisfald på 11 pct. og en efterfølgende lavere prisstigningstakt, der fuldt ud kapitaliseres i grundværdien, opnås et fald i grundskyldsbetalingen, der svarer til ca. 50 pct. af den langsigtede stigning i ejendomsværdiskatten. På helt kort sigt kan faldet i grundskyldsbetalingen endda lede til et direkte fald i den samlede betaling af ejendomsværdiskat og grundskyld, jf. også bilag 12.1 i "Fremtidens velfærd – vores valg". På linie med dette inkluderes effekten af den stigning i beskæftigelsen, der følger med reformen, heller ikke. Dermed undervurderes den fremgang i efter-skat-indkomsten, der følger med personskattelettelserne også.

Til slut skal nævnes, at beregningen af effekten af ophævelsen af skattestoppet ikke tager hensyn til skattestoppets geografiske variation: Skatteministeriet forudsætter, at alle boliger i landet rammes lige hårdt af ophævelsen af skattestoppet. Der har imidlertid været stor geografisk variation i prisstigningerne på ejerboliger de seneste par år og dermed også i betydningen af skattestoppet. I det omfang ejerboligpriserne særligt er steget i de dele af landet, hvor lønningerne er højest, leder denne antagelse til en overvurdering af den samlede skattelettelse, der tilfalder højtlojnnede.

---

³ Dette gør Skatteministeriet opmærksom på, jf. bilag 1.